

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce **P. M.**, zast. JUDr. Pavlem Pokorným, advokátem se sídlem v Hradci Králové, Veverkova 1343/1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2013, čj. 15360/DS/2010-14/SR, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou (dále také jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 18. 1. 2013, čj. SPR-1584/13/ZM, kterým byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a provedený záznam 12 bodů byl potvrzen.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že v předmětné věci byl zpracován znalecký posudek, jehož úkolem bylo posoudit pravost podpisu žalobce na bloku na pokutu na místě nezaplacenou č. B 0082605, série AB/2001. Znalec zjistil porovnáním sporného podpisu se srovnávacími podpisy žalobce jak znaky shodné a podobné, tak zároveň některé rozdíly. Závěr znaleckého zkoumání je shrnut tak, že nelze rozhodnout, zda se u sporného podpisu jedná o pravý komolený podpis žalobce nebo o padělek vyhotovený se snahou o nápodobu.

-2-

Dále žalovaný shrnul výpovědi zasahujících strážníků Městské policie Vamberk M. V. a L. L.. Z obou výpovědí vyplývá, že oba mají povědomost o postupu v případech, kdy přestupce nesouhlasí s přestupkem nebo uložením blokové pokuty, oba v podstatě shodně popisují povinnost v takovém případě sepsat s přestupcem oznámení o přestupku a postoupit jej příslušnému správnímu orgánu. Možnost, že by jeden z nich zhotovil padělek podpisu žalobce na pokutovém bloku, označil žalovaný i prvoinstanční orgán za krajně nepravděpodobnou. Žalovaný současně uvedl k tomuto jeho názoru vedoucí důvody. Porovnal i úřední záznam ze dne 7. 6. 2011 sepsaný L. L. s jeho následnou výpovědí jako svědka s tím, že si neodporují, ale vzájemně se doplňují. Svědecké výpovědi hodnotí žalovaný jako věrohodné nikoliv pouze z důvodu, že je podali strážníci, ale také z důvodu, že se jedná o nezávislé svědky, kteří nemají žádný vztah k žalobci, ani k projednávané věci a nemají žádný zájem na uvedeném způsobu vyřešení přestupku, neboť pro ně vyřízení přestupku v blokovém řízení nepředstavuje žádnou výhodu oproti klasickému sepsání oznámení o podezření z přestupku a předání věci správnímu orgánu. Ostatně pokud by ve věci vypovídal jakýkoli jiný svědek, výpovědi by správní orgán hodnotil podle stejných kritérií.

Dle žalovaného je irelevantní, zda se podařilo či nepodařilo prokázat i uhrazení vyměřené pokuty, neboť podmínky pro vyřízení věci v blokovém řízení jsou splněny již okamžikem vydání pokutového bloku a jeho podepsáním, čímž přestupce vyslovuje souhlas s přestupkem, který mu je kladen za vinu.

Dle žalovaného je možno na základě uceleného a logického řetězce vzájemně se doplňujících podkladů poskytujících správnímu orgánu přesvědčení, že podpis na pokutovém bloku je žalobcův, konstatovat, že má k dispozici nezpochybňující podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení žalobce. Proto dospěl k závěru, že žalobcovy námitky proti bodovému hodnocení byly v souladu se zákonem zamítnuty jako nedůvodné a záznam 12 bodů byl potvrzen v souladu s ustanovením § 123b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalovaný neshledal žádné pochybení v záznamu stanoveného počtu bodů, přičemž z doručených oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení od Policie ČR a Městské policie Vamberk za jednání zařazené do bodového hodnocení vyplývá, že se dopustil takových přestupků, za které ke dni 23. 5. 2010 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení.

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení napadeného rozhodnutí ve spojení s jemu předcházejícím rozhodnutím prvoinstančního orgánu a vrácení věci žalovanému k novému projednání.

Za spornou ve věci označil správnost a zákonnost připsání dvou bodů v registru řidičů za přestupek ze dne 22. 2. 2007 spočívající v překročení rychlosti v obci o 12 km/hod. Stručně popsal průběh předchozího řízení a k provedenímu doplnění dokazování namítl, že i když od celé události uplynulo 5 let, svědci ve své výpovědi tvrdili, že si na něho pamatují a že se pamatují i na to, že ústřížek

pokutového bloku podepsal. Za zajímavé označil také to, že i když na místě blokovou pokutu nezaplatil a nezaplatil jí ani nikdy poté, příslušný orgán nemá žádný záznam o zaplacení, či o tom, že by částku 1.000,- Kč za uloženou pokutu dlužil. Za nejdůležitější označil žalobce znalecký posudek z oboru písmoznalectví, v němž znalec jednoznačně uvedl, že nemůže potvrdit, že podpis na ústřížku pokutového bloku je žalobce. I přes tyto rozpory však správní orgán jeho námitky proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů zamítl a záznam potvrdil.

Žalobce zdůraznil, že od počátku tvrdí, že bloková pokuta mu uložena nebyla, že žádnou nezaplatil a nikdo jí také po něm nevymáhal. Tomu dle jeho názoru svědčí ta skutečnost, že dle znalce nelze potvrdit, že podpis na ústřížku na pokutovém bloku je jeho. To označil za zásadní, protože podpisem by uznal svou vinu a přiznal, že přestupek spáchal. Jestliže však nelze bez pochyb vyvrátit jeho obhajobu, že pokutový blok nepodepsal, což s ohledem na závěry znaleckého posudku nelze, má zato, že je nutno rozhodnout v jeho prospěch, tj. že 2 body mu za tento přestupek byly připsány neoprávněně.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Připustil, že znalecký posudek jednoznačně nepotvrzuje pravost podpisu žalobce na bloku. Ani to ale nevyvrací a připouští možnost pravého podpisu komoleného vlivem nepříznivých písarských podmínek. Znalecký posudek však byl pouze jedním z ucelené a vzájemně se doplňující řady důkazů, o které se rozhodnutí opíralo. Navíc žalobce začal pravost svého podpisu na bloku napadat až po několika letech při podání druhé žaloby u krajského soudu. Žalovaný setrval na názoru, že rozhodnutí je věcně správné, odpovídající zjištěným skutečnostem a má zato, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě a že posoudil všechny relevantní skutečnosti.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání v souladu s jeho ustanovením § 51 odst. 1. Po prostudování předloženého správního spisu dospěl soud k následujícím zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.

V této věci zdejší krajský soud rozhodoval již dvakrát. Poprvé dne 11. 5. 2011, kdy rozsudkem čj. 30 A 35/2010-43 zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že k posouzení, zda byl záznam v registru bodů proveden v souladu se zákonem, musí mít k dispozici podklady od Městské policie města Vamberk vztahující se k projednání sporného přestupku žalobce ze dne 22. 2. 2007. Tyto podklady si následně žalovaný opatřil a z nich zjistil, že žalobce přestupek uznal a souhlasil s uloženou blokovou pokutou 1.000,- Kč. Pro nedostatek financí převzal na místě blok na pokutu na místě nezaplacenou č. AB 0082605 a toto převzetí stvrdil na místě svým podpisem. Žalovaný proto v dalším svém rozhodnutí uzavřel, že podmínky pro vyřízení věci v blokovém řízení byly splněny a okamžikem vydání nastala i právní moc tohoto rozhodnutí. Proti tomuto jeho rozhodnutí podal žalobce

další žalobu, na základě níž krajský soud dne 30. 8. 2012 rozsudkem čj. 30 A 43/2011-33 znovu zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Důvodem pro to byla skutečnost, že žalobce v této druhé žalobě přišel s novým tvrzením, že zmíněný pokutový blok nikdy nepodepsal a že jeho podpis na něm je zfalšován. Vzhledem k tomu, že právě podpis obviněného z přestupku na vystaveném pokutovém bloku je rozhodující podmínkou pro závěr, že obviněný z přestupku uznal spáchání přestupku a že souhlasil s projednáním věci v blokovém řízení a byl ochoten pokutu zaplatit, krajský soud uložil žalovanému, aby důkazní řízení v tomto směru doplnil. Po doplnění řízení o znalecký posudek na ověření pravosti podpisu žalobce na originálu pokutového bloku na pokutu na místě nezaplacenou č. AB 0082605 a svědecké výslechy členů hlídky Městské policie Vamberk, kteří se žalobcem přestupek projednávali, žalovaný a před ním i prvoinstanční orgán setrvali na svém stanovisku o správnosti provedení záznamu 12 bodů u žalobce v registru řidičů a jeho námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče byly zamítnuty. Nyní žalobou napadeným rozhodnutím bylo proto odvolání žalobce proti rozhodnutí o zamítnutí těchto jeho námitek potvrzeno.

V předloženém správním spise jsou mimo jiné založeny listiny, které byly správním orgánem pořízeny v rámci krajským soudem uloženého doplnění dokazování. Zejména jde o znalecký posudek ze dne 19. 10. 2012, čj. SPR-23919/12/ZM, který byl vypracován znalcem v oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo. V něm znalec učinil závěr, že nelze rozhodnout, zda se v případě podpisu přestupce na jméno žalobce na bloku na pokutu na místě nezaplacenou č. B 0082605, série AB/2001, vydaném dne 22. 2. 2007 jedná o pravý komolený podpis žalobce, nebo zda se jedná o padělek vyhotovený se snahou o nápodobu. Dále správní spis obsahuje protokoly ze dne 20. 12. 2012 o výpovědích svědků L. L. a M. V., tj. u předmětného přestupku zasahujících strážníků Městské policie Vamberk.

Dle ustanovení § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu se řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, zaznamenaná v registru stanovený počet bodů. Podle odst. 2 písm. a) téhož ustanovení příslušný orgán provede záznam na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Příslušný správní orgán při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu. Zákon tedy předpokládá, že záznam bodů je evidenčním úkonem a v případě blokového postihu postačí oznámení, že k němu došlo. Správní orgán rozhodující o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je přitom oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy, či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu, obsahující bodové hodnocení jednání (srov.

např. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44, dostupný na www.nssoud.cz).

V projednávané věci žalobce opakovaně namítá, že mu byly body za přestupek ze dne 22. 2. 2007 připsány neoprávněně. Uvedený přestupek spočíval v tom, že zmíněného dne překročil rychlost v obci o 12 km/hod. Nejprve (v předchozím řízení) spatřoval žalobce nezákonnost v tom, že důkaz o překročení rychlosti byl získán v rozporu se zákonem, neboť měření rychlosti prováděl soukromý subjekt. Následně v druhé žalobě podané u zdejšího krajského soudu přišel nově s tvrzením, že podpis na dílu „A“ pokutového bloku není jeho a že byl zfalšován. Na této námitce setrvává i v nyní projednávané žalobě. Současně opakovaně tvrdí, že přestupek nikdy neuznal, uloženou blokovou pokutu nezaplatil a že ji po něm ani nikdo nevymáhal. Nutno konstatovat, že je to právě podpis obviněného z přestupku na vystaveném pokutovém bloku, který je rozhodující podmínkou pro závěr, že obviněný z přestupku uznal spáchání přestupku, že souhlasil s projednáním věci v blokovém řízení a že byl ochoten pokutu zaplatit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81; dostupný na www.nssoud.cz).

Úkolem soudu za dané situace ve věci bylo přezkoumat, zda prvoinstanční správní orgán a po něm i žalovaný založili své závěry na dostatečně, zákonně a objektivně provedeném dokazování.

V ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), je vymezeno, co může být podkladem pro vydání rozhodnutí. Jsou jimi zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 50 odst. 4 správního řádu).

Zásada volného hodnocení důkazů zakotvená ve zmíněném ustanovení znamená, že správní orgán při rozhodování hodnotí důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Správní orgán přitom není vázán žádnými formálními pravidly, jež by stanovila, jaká je důkazní síla jednotlivých důkazních prostředků, současně to však neznamená, že by jeho závěry o skutkové stránce věci mohly být výsledkem libovůle. Jeho závěry musí vyplynout z racionálního myšlenkového procesu odpovídajícího požadavkům formální logiky, v jehož rámci bude důkladně posouzen každý z provedených důkazů jednotlivě a zároveň budou veškeré tyto důkazy posouzeny v jejich vzájemné souvislosti. Tato úvaha musí být v konečném rozhodnutí přezkoumatelným způsobem vyjádřena a také plně podléhá kognici správních soudů.

Správní orgány k objasnění otázky podpisu na dílu „A“ pokutového bloku vyslechly jako svědky tehdy u předmětného přestupku zasahující strážníky Městské

policie Vamberk L. L. a M. V.. V jejich výpovědích nejsou žádné rozpory, oba v podstatě vyloučili, že by někdy opomněli dát přestupci podepsat pokutový blok, shodně popsali postup při uložení pokuty tohoto typu a nakládání s pokutovými bloky a výpověď svědka L. L. o měření rychlosti a projednání přestupku se žalobcem dne 22. 7. 2007 ve Vamberku není ani v rozporu s jím dne 7. 6. 2011 sepsaným úředním záznamem.

Dále byl vyhotoven znalecký posudek znalcem v oboru písmoznalectví, v němž znalec učinil závěr, že nelze jednoznačně rozhodnout, zda se v případě podpisu přestupce na jméno žalobce na sporném bloku na pokutu na místě nezaplacenou jedná o jeho pravý komolený podpis, nebo zda se jedná o padělek vyhotovený se snahou o nápodobu. Jak správně poznamenal žalovaný, nelze však pominout, že znalec nevyločil pravost podpisu žalobce na uvedeném dokladu a možnost pravého podpisu komoleného vlivem nepříznivých písařských podmínek připustil. V posudku rovněž uvedl, že proti variantě padělků svědčí shody a podobnosti v uvedených méně nápadných znacích a také přepisování v iniciále, které by v případě padělků upoutávalo nežádoucí podobnost (iniciála přitom není konstrukčně příliš složitá) s ohledem na zjištěné rozdíly. Bez možnosti ověření některých znaků v rozšířeném srovnávacím materiálu bylo však dle jeho názoru na místě zachovat opatrnost. Navíc vzhledem k předpokladu, že některé znaky mohou být důsledkem psaní za nepříznivých písařských podmínek, nelze dle znalce vyloučit, že se může jednat o znaky jedinečné a neopakovatelné.

I krajský soud považuje vzhledem k uvedenému za zcela nepravděpodobné, že by došlo k padělání podpisu žalobce na předmětném pokutovém bloku, navíc by takové jednání členů zasahující hlídky či dalších osob postrádalo racionální důvod. Ani skutečnost, zda se podařilo či nepodařilo z dostupných dokumentů zjistit, zda byla pokuta zaplacená či nikoliv, nepovažuje krajský soud za významnou. K tomuto zjišťování, resp. dotazu u příslušného odboru Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou, došlo k námitce žalobce až v prosinci 2012, tedy po více než 5 letech ode dne projednání přestupku. Vzhledem k pětileté lhůtě k uchovávaní příslušných dokladů (účetních záznamů, dokladů atd.) o tom již doklad k dispozici být ani nemusí.

Rozsah a provedení dokazování v dané věci krajský soud považuje za dostatečné a má zato, že hodnocení důkazů provedl žalovaný v souladu se zákonem, přičemž shora uvedeným zásadám dostál. Krajský soud proto uzavírá, že přisvědčil jeho závěru, že ve správním řízení shromážděné podklady pro záznam bodů v registru řidičů u žalobce odůvodňují zamítnutí jeho námitek proti bodovému hodnocení jako nedůvodných a potvrzení záznamu 12 bodů v souladu s ustanovením § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu

nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady vznikly.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 29. května 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu